ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

'Αριθμὸς φύλλου 74 — **1918** — 'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Απριλίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Διὰ τὰ Τεύχη ἐτησίως ..... δραχ. 15
Διὰ τὸ Παράρτημα ἐτησίως ..... » 15
Δι' ὁλόκληρον τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ..... » 25
'Η συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην 'Ιανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος λεπτὰ 0.40
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης δραχ. 20.—
Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ 'Εθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1234 περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιτώσει ἐπιστρατεύσεως. 1
Νόμος 1236 περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀκατεργάστων ἐλαιοπυρήνων ὡς καυσίμου ὕλης. 2
Νόμος 1237 περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων. 3
Νόμος 1238 περὶ φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν δηλώσεων μεγάλων ζώων χρήσεως 1917 καὶ 1918 καὶ ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστῶν φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων τινῶν φόρων χρήσεως 1917, ὡς καὶ διαρρυθμίσεως φορολογικῶν τινων νόμων. 4
Νόμος 1239 περὶ ἀτελείας εἰσαγομένων διὰ γενικωτέρους σκοπούς εἰδῶν. 5
Νόμος 1241 περὶ δικαστικῶν ἐποπτῶν Περιθάλψεως..... 6
Νόμος 1247 περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 241 τοῦ 1916. 7

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ τοῦ τρόπου προσλήψεως ἐκτάκτων γραφέων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, εἰς ἀναπλήρωσιν στρατευομένων ὑπαλλήλων. 8
Περὶ ἱδρύσεως Δ' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν Θεσσαλονίκῃ. 9
Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς 2 παραγράφου τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν σωμάτων καὶ στρατιωτικῶν καταστημάτων. 10
Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 924 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν Ν. Χωρῶν. 11

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως.

Νόμος 1234

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

'Αρθρον 1.

Διαρκούσης ἐπιστρατεύσεως καὶ μέχρι πέρατος αὐτῆς ἡ ὑπὸ τὰ ὅπλα πρόσκλησις παντὸς ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου ὑπηρετοῦντος πλέον τῶν 6 μηνῶν εἰς οἱονδήποτε γραφεῖον, κατάστημα ἢ ἐπιχείρησιν, δὲν ἀποτελεῖ λόγον διαλύσεως τῆς συμβάσεως ἐργασίας αὐτοῦ, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν συνήφθη αὕτη.

Ὁ ὑπάλληλος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τοῦ στρατοῦ δέον νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν ἐργοδότην ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του, ἐὰν προτίθεται νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐργασίαν του, ὁπότε ὀφείλει νὰ προσέλθῃ πρὸς τοῦτο ἐντὸς 15 ἡμερῶν. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς μηνιαίας προθεσμίας, ὁ ὑπάλληλος ἐκπίπτει τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 1ου.

'Αρθρον 2.

'Εὰν ἐργοδότης τις ἀντικαταστήσῃ κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα τὸν στρατευθέντα ὑπάλληλον δι' ἄλλου, ἡ σύμβασις ἐργασίας τοῦ τελευταίου τούτου διαλύεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῆς ἐργασίας τοῦ ἀποστρατευθέντος, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως τοῦ ἐργοδότου πρὸς ἀποζημίωσιν, πλὴν τῆς πρὸς αὐτὸν καταβολῆς τοῦ 1/2 τῆς ἡμερησίας ἀμοιβῆς του ἐπὶ 15θήμερον.

'Αρθρον 3.

'Εν περιπτώσει ἀπολύσεως ὑπαλλήλου πρὸ τῆς εἰς τὰ ὅπλα κλήσεως τῆς ἡλικίας του ἀλλὰ μετὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ παρόντος νόμου ὡς νομοσχεδίου, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ παντὸς τρίτου θέλει κρίνει ἂν ἡ τοιαύτη ἀπόλυσις προὐκλήθη πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργοδότου, πειθομένη δὲ περὶ τούτου κηρύσσει δι' ἀποφάσεώς της ἰσχύουσαν τὴν σύμβασιν ἐργασίας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζόμενα, ὁπότε ὁ ἀπολυθεὶς ἐξομοιοῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δικαιουμένους μισθοδοσίας.

'Αρθρον 4.

Ὑπάλληλος ἐπαναλαβὼν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον τὴν ἐργασίαν του, δὲν δύναται πρὸ τῆς παρελεύσεως τετραμήνου ν' ἀπολυθῇ τῆς θέσεώς του εἰμὴ διὰ δικαιολογημένην αἰτίαν, ἄλ-

λως δικαιοῦται εἰς ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τοὺς μισθοὺς ἑνὸς ἐξαμήνου, οὓς ἐλάμβανε πρὸ τῆς στρατεύσεώς του.

"Αρθρον 5.

Διαρκούσης τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίας τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 προσώπων, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης αὐτῶν νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν δικαιοῦχον ὁπλίτην ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ δηλώσει του εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν του κατ' ἐλάχιστον ὅρον, καὶ ἐφόσον κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔτος διετήρει ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ ἐμπορικοῦ ἢ οἱουδήποτε ἄλλου καταστήματος πλέον τῶν 3 ὑπαλλήλων, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ γραφείου οἱασδήποτε φύσεως τοὐλάχιστον δύο ὑπαλλήλους τὰ ἑξῆς ποσά·

α') Τὸ 1)3 τῆς μισθοδοσίας του, ἐὰν ἔχῃ συμπληρώσει ἓν ἔτος ὑπηρεσίας καὶ συντηρῇ οἰκογένειαν, ἄλλως τὸ 1)4.

β') Τὸ 1)2 τῆς μισθοδοσίας του ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένην τριετίαν καὶ συντηρῇ οἰκογένειαν ἄλλως τὸ 1)3.

γ') Τὰ 2)3 τῆς μισθοδοσίας του, ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένην δεκαετίαν καὶ συντηρῇ οἰκογένειαν, ἄλλως τὸ 1)2.

Συμπεπληρωμένα λογίζονται τὰ ὡς ἄνω ἔτη καὶ ἐὰν λείπῃ ἐξ αὐτῶν διάστημα μέχρι διμήνου.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ὑπάλληλος δὲν ἔχει συμπληρώσει ἔτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ καταστήματος ἢ γραφείου εἰς ὃ εὑρίσκεται καθ' ἣν στιγμὴν καλεῖται ὑπὸ τὰ ὅπλα, δύναται κατ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐπιτροπῆς νὰ προσαυξηθῇ αὐτῷ ἀποδεδειγμένη προϋπηρεσία εἰς ἕτερον κατάστημα ἢ γραφεῖον, ὑπολογιζομένη κατὰ τὴν ἑξῆς κλίμακα·

α') μέχρι μὲν διετίας εἰς τὸ 1)2.

β') μέχρις ἑξαετίας εἰς τὸ 1)3.

γ') μέχρι δεκαετίας εἰς τὸ 1)4.

Δύναται ἐπίσης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ συνυπολογισθῇ μέχρι τοῦ 1)3 πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ χρονικῶν διαστημάτων καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα παραμονῆς ἀπὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν, ἐξαιρουμένης τῆς θητείας τῶν κληρωτῶν.

Ἡ εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως συμμετοχὴ τοῦ ὑπαλλήλου ἐφ' ὅσον εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν μισθοδοσίαν δὲν συνυπολογίζεται.

Τὰ ἐπιδόματα εἶναι ἀκατάσχετα καὶ ἀσυμψήφιστα.

Ὁ ἀντικαταστήσας τὸν στρατευθέντα ὑπάλληλον δὲν ἀπολαύει τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου τούτου ἐὰν στρατευθῇ.

"Αρθρον 6.

Περὶ πάσης διαφορᾶς γεννωμένης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δικάζει εἰς α' μὲν βαθμὸν ὁ εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου μεθ' ἑνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβούλου, ἑνὸς ἐμπόρου ἢ βιομηχάνου καὶ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, εἰς β' δὲ βαθμὸν ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας μετὰ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἢ ἑνὸς ἐμπόρου ἢ βιομηχάνου, ὅπου δὲν ὑπάρχει σύλλογος, καὶ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων, ἢ ἑνὸς ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅπου δὲν ὑπάρχει σύλλογος, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν. Ἡ διαδικασία εἶναι ἀτελής, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἡ προσβολὴ τῆς πρωτοβαθμίου ἀποφάσεως δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως, δὲν ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Αἱ ἀποφάσεις ἐκδίδονται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

"Αρθρον 7.

Κατάστημα ὑποκείμενον εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ὑπολειπομένων ὑπαλλήλων του μέχρι 3 ὡρῶν ἐπὶ πλέον τῆς συνήθους ἐργασίαν ἐπὶ συμπληρωματικῇ ἀμοιβῇ οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 1)2 τῆς ἀναλογούσης εἰς ἑκάστην ὥραν συμπεφωνημένης ἀντιμισθίας των.

"Αρθρον 8.

Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότου μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἐν περιπτώσει μεταβολῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ πτωχεύσεως ἢ διαλύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δεδουλευμένα δικαιώματα τῶν στρατευθέντων προηγοῦνται παντὸς ἄλλου.

"Αρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ἰδιωτ. ὑπαλλήλων κληθέντων ὑπὸ τὰ ὅπλα ἢ ἐθελουσίως καταταγέντων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συγκεντροῦσι τὰ προσόντα τοῦ νόμου τούτου.

Ἡ πρὸς μισθοδοσίαν ὅμως κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ὑποχρέωσις ἐπεκτείνεται ἀναδρομικῶς μόνον μέχρι τῆς 1 Ἰανουαρίου 1918.

"Αρθρον 10.

Ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται πᾶν πρόσωπον κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἀσχολούμενον ἐπ' ἀντιμισθίᾳ εἰς ὑπαλληλικὴν ὑπηρεσίαν ἰδιωτικοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ ἐν γένει ἐπιχειρήσεως καὶ παρέχον ἐργασίαν ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ κύριον χαρακτῆρα μὴ σωματικήν.

Δὲν θεωροῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἡμερομίσθιοι, οἱ ὑπηρέται πάσης κατηγορίας, καθὼς καὶ πᾶν ἐν γένει πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐν τῇ παραγωγῇ χρησιμοποιεῖται ἀμέσως ὡς βιομηχανικός, βιοτεχνικός, μεταλλευτικὸς ἢ γεωργικὸς ἐργάτης ἢ ὡς βοηθὸς ἢ μαθητευόμενος ἢ παρέχει ὑπηρετικὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 11.

Διὰ Β. Δ. δύνανται νὰ ὁρισθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἅμα τῇ δημοσιεύσει.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

---

(2)

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀκατεργάστων ἐλαιοπυρήνων ὡς καυσίμου ὕλης.

Νόμος 1236

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον 1.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1917 Νομοθετικοῦ Διατάγματος "περὶ ἀπαγορεύσεως χρησιμοποιήσεως τῶν ἀκατεργάστων ἐλαιοπυρήνων ὡς καυσίμου ὕλης», προστίθεται ἰδίᾳ παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, λαμβανομένης μετὰ ἠτιολογημένην ἔκθεσιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Βιομηχανίας, δύναται νὰ ἐξαιρῆται ὡρισμένη περιφέρεια τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ νὰ χορηγῆται ἐξαιρετικῶς εἰς ἐργοστάσιον παραγωγῆς Ἠλεκτρικοῦ ἢ φωταερίου ἢ καὶ εἰς ἄλλην βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν ἄδεια πρὸς χρησιμοποίησιν ὡς καυσίμου ὕλης ἀκατεργάστων ἐλαιοπυρήνων παλαιᾶς ἢ νέας ἐσοδείας».

"Αρθρον 2.

Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος φράσις «καὶ νὰ θέσωσι ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ νὰ θέσωσι ταῦτα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

---

(3)

Περὶ φορολογίας δημοσίων θεαμάτων.

Νόμος 1237

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1

1. Δημόσια θεάματα, ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου φορολογίαν, νοοῦνται τὰ παντὸς εἴδους θεάματα, παραστάσεις, ἀκροάματα, χοροί, καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις, ᾠδικὰ καφφενεῖα, ἀγῶνες, παίγνια καὶ ἄλλαι ψυχαγωγίαι, ἐκτελούμενα ἐντὸς κεκλεισμένων χώρων, ὧν ἡ εἴσοδος εἶναι διατετιμημένη ἢ ἐπιτρέπεται ἐπὶ πληρωμῇ, ἢ κεκλεισμένων καὶ ἀνοικτῶν χώρων ἄνευ διατετιμημένης εἰσόδου.

2. Εἴσοδος ἐπὶ πληρωμῇ ἐν δημοτίῳ θεάματι, οὗ ἡ εἴσοδος εἶνε διατετιμημένη, νοεῖται, ὅταν γίνεταί τις δεκτὸς ἐν οἱῳδήποτε χώρῳ, εἰς ὃν τοῦτο ἐκτελεῖται, ἀδιαφόρως ἐὰν πράγματι κατέβαλε τίμημα εἰσόδου, καὶ ἐὰν, ἐκτὸς τοῦ τιμήματος τούτου, ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν καὶ προσθέτου τιμήματος δι' ἰδιαίτερον ἐδώλιον ἢ θέσιν ἢ δι' εἴσοδον εἰς θεωρεῖον ἢ εἰς ἰδιαίτερον διαμέρισμα ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ δημοσίου θεάματος.

3. Ὡς θεατρώνης νοεῖται ὁ διευθυντὴς δημοσίου θεάματος καὶ ὁ παρ' αὐτοῦ ὑποκατασταθεὶς εἰς τὴν διεύθυνσιν ἢ εἰς τὴν διαχείρισιν.

Ἄρθρον 2

1. Πᾶς θεατρώνης ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρ' αὐτοῦ διδομένου δημοσίου θεάματος νὰ κοινοποιήσῃ δι' ἀναφορᾶς του εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμίαν δήλωσιν, ἐμφαίνουσαν τὸ τελεσθησόμενον δημόσιον θέαμα καὶ τὸν τύπον καὶ χρόνον τῆς τελέσεώς του μετὰ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ καὶ τῆς διατιμήσεως τῆς εἰσόδου καὶ τῶν θέσεων, ἐὰν ἡ εἴσοδος εἶνε διατετιμημένη, νὰ λάβῃ δὲ ἄδειαν ἐκτελέσεως τοῦ δημοσίου θεάματος, ἐκδιδομένην ἐπὶ πληρωμῇ τέλους δραχμῶν πέντε διὰ παραστάσεις πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινάς, δραχμῶν δέκα διὰ παραστάσεις νυκτερινάς, μὴ παρατεινομένας πέρα τῆς δωδεκάτης καὶ ἡμισείας τοῦ μεσονυκτίου, καὶ δραχμῶν εἴκοσι πέντε διὰ παραστάσεις παρατεινομένας πέρα τῆς ὥρας ταύτης ἢ ἀρχομένας μετ' αὐτήν.

2. Τὸ ἀνωτέρω τέλος περιορίζεται εἰς δραχ. μίαν μὲν διὰ παραστάσεις πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν δέκα χιλιάδων κατοίκων, ἢ, ἀσχέτως τοῦ πληθυσμοῦ, διὰ παραστάσεις, ὧν ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου δὲν ὑπερβαίνει τὰ λεπτὰ εἴκοσι πέντε, εἰς δραχ. δύο δὲ διὰ παραστάσεις νυκτερινὰς τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

3. Παραστάσεις κινηματογραφικαὶ πλείονες τῆς μιᾶς, διδόμεναι κατὰ συνέχειαν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, θεωροῦνται, διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀνωτέρω τέλους, ὡς μία παράστασις. Ὁ αὐτὸς κανὼν τηρεῖται καὶ διὰ τὰς νυκτερινὰς παραστάσεις, ἀσχέτως πρὸς τὰς τῆς ἡμέρας λαμβανομένας.

Ἄρθρον 3

1. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς δημόσιον θέαμα ὑποβάλλεται εἰς «τέλος δημοσίου θεάματος», βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον ἐφ' ἑκάστης εἰσόδου καὶ καθ' ἕκαστον πρόσωπον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

2. Διὰ Β. διατάγματος θέλουσι καθορισθῇ λεπτομερῶς τὰ μὴ ὑποβαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦτο πρόσωπα, τὰ εἰσερχόμενα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου θεάματος καὶ οὐχὶ ὡς θεαταὶ ἢ ἀκροαταί.

3. Τὸ τέλος τοῦτο ὁρίζεται εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τιμήματος ἑκάστου εἰσιτηρίου, μὴ συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ τέλους. Κλάσμα δραχμῆς θεωρεῖται ὡς ἀκέραια δραχμὴ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους τούτου, ἐκτὸς τῶν ῥητῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιρέσεων.

4. Ἐπὶ τιμήματος θεωρείων καὶ τῶν ἐδωλίων δημοσίων θεαμάτων, διατεθειμένων ἐπὶ τιμήματι ἰδίῳ καὶ ἀσχέτῳ πρὸς τὸ τῆς εἰσόδου, τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τιμήματος τῶν θεωρείων ἢ ἐδωλίων ἑκάστης παραστάσεως ἢ ἐκτελέσεως.

5. Ὅταν ἡ εἴσοδος γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει πληρωμῆς συνδρομῶν ἢ πλειόνων ὁμοῦ λαμβανομένων εἰσόδων, τὸ τέλος ὑπολογίζεται καὶ εἰσπράττεται ἐπὶ ἑκάστης εἰσόδου ἰδιαιτέρως λαμβανομένης. Ὁ αὐτὸς κανὼν κρατεῖ ἐπὶ τιμήματος ἐδωλίων ἢ θεωρείων.

6. Τὸ τέλος 10 ο/ο ἀναβιβάζεται:

Εἰς 15 ο/ο, ὅταν τὸ τίμημα ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 5, ἀλλ' οὐχὶ τὰς δραχ. 20.

Εἰς 20 ο/ο, ὅταν τὸ τίμημα ὑπερβαίνῃ τὰς δραχ. 20.

Ἄρθρον 4

1. Ἐπὶ τιμήματος εἰσόδου εἰς κινηματογράφους τὸ τέλος ὁρίζεται δι' ἑκάστην παράστασιν εἰς λεπτὰ 15 ἐπὶ ἑκάστου εἰσιτηρίου μέχρι λεπτῶν 45.

2. Ὅταν τὸ τίμημα ὑπερβαίνῃ τὰ λεπτὰ 50, τὸ τέλος ὁρίζεται εἰς 50 ο/ο τοῦ τιμήματος.

3. Ἐν πόλεσι πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 70 χιλιάδων κατοίκων εἰς τὸ ἀνωτέρω τέλος προστίθενται λεπτὰ δέκα κατὰ εἰσιτήριον κινηματογράφου τιμήματος δραχμῆς ἢ ἀνωτέρου.

4. Κλάσματα δεκαλέπτου τιμῆς εἰσιτηρίου ἀξίας ἀνωτέρας τῶν λεπτῶν 50 λογίζονται ὡς ἀκέραιον δεκάλεπτον.

5. Εἰς τὸ τέλος τῶν κινηματογράφων ὑποκεινται καὶ τὰ ᾠδικὰ καφενεῖα καὶ οἱ χοροί, ἐφ' ὅσον τὸ τίμημα τῆς εἰσόδου ὑπερβαίνῃ τὰ λεπτὰ 50. Χοροί, διδόμενοι ὑπὲρ εὐεργετῶν ἢ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν καὶ ὑπὸ ἀναγνωρισμένων κοινωφελῶν συλλόγων ἢ σωματείων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν ταύτην.

6. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἔχει ὁρισθῇ ἰδιαίτερον, ἐκτὸς τοῦ τῆς εἰσόδου, τίμημα δι' ἐδώλια ἢ θεωρεῖα, τὸ τέλος λογίζεται ἐπὶ τοῦ τιμήματος ἑκάστης θέσεως, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς εἰσόδου, ἐκδιδομένου δὲ ὑπὸ τοῦ θεατρώνου ἑνὸς εἰσιτηρίου.

7. Δι' ἑκάστην θέσιν ἠλαττωμένου τιμήματος, λόγῳ ἐκδό-

σεως σειρᾶς εἰσιτηρίων, συνδρομῆς εἰς πλείονας παραστάσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡ ἐλάττωσις δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου. Ὁ κανὼν οὗτος τηρεῖται καὶ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τέλους.

Ἄρθρον 5.

1. Δημόσια θεάματα, ἐκτελούμενα ἐντὸς κεκλεισμένων ἢ ἀνοικτῶν χώρων, ἄνευ διατετιμημένης εἰσόδου, φορολογοῦνται κατ' ἐκτίμησιν τηρουμένης κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς ἐν ἄρθροις 2, 3, καὶ 4 βάσεως, δυνάμει πρωτοκόλλου συνταχθησομένου κατ' ἐκτίμησιν παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἀστυνόμου.

2. Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ (μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν) ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον ἀνωτέρας ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς περιφερείας καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἑδρευούσης δὲ ἔνθα ἡ ἕδρα τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, πρὸς ὃν ὑποβάλλεται πᾶσα προσφυγὴ κατὰ πρωτοκόλλου τῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοδοσίας του, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει Γενικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς (ὡς ἐν Ἀθήναις) ἡ προσφυγὴ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τεταγμένον ἐπὶ τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων εἰδικὸν Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητήν, μετέχοντα τῆς ἀνωτέρας ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον ἑκατέρας τῶν ἐπιτροπῶν, ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν, γιγνομένην παρὰ τῶν συνταξασῶν αὐτὸ ἀρχῶν, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος, εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ δωρεὰν εἰς θεατὰς ἢ ἀκροατὰς καὶ χορευτὰς παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ θεατρώνου εἰσιτήρια ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν τὸν ἀριθμὸν τοῦ συνόλου τῶν θέσεων τοῦ χώρου καὶ ἐκδίδονται καθ' ὅρους διὰ Β. διατάγματος ὁρισθησομένους, ἰσχύοντα διὰ μίαν παράστασιν.

2. Πάντα τὰ λοιπὰ παρεχόμενα εἰσιτήρια ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τὸ ἐπιβαλλόμενον, δι' ἣν θέσιν δίδουσι δικαίωμα.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ διατιθέμενα ὑπὸ τοῦ θεατρώνου εἰσιτήρια δέον νὰ φέρωσιν ἔντυπον τὸν τίτλον τοῦ θεάτρου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ θεατρώνου ἢ τοῦ πωλητοῦ τῶν εἰσιτηρίων, τὴν εἴσοδον ἢ τὴν θέσιν, εἰς ἣν παρέχουσι δικαίωμα καὶ τὸ τίμημα τῆς εἰσόδου ἢ τῆς θέσεως καὶ ἀποκόπτωνται ἐκ στελέχους, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ δύο πανομοιοτύπων τμημάτων, διαιρουμένων ὑπὸ διατρήτου γραμμῆς. Τό τε στέλεχος καὶ ἑκάτερον τῶν τμημάτων δέον νὰ ὦσιν ἠριθμημένα κατ' αὔξοντα ἀριθμόν, ὅστις δέον νὰ ᾖ συνεχὴς δι' ἑκάστην θεατρικὴν περίοδον ἢ κατ' εἰδικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ διὰ βραχύτερον χρόνον.

2. Τὸ στέλεχος φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ θεατρώνου, τὸ δὲ εἰσιτήριον, ἀποκοπτόμενον ἐκ τοῦ στελέχους, παραδίδεται εἰς τὸν ἀγοραστὴν αὐτοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν εἰσέρχεται εἰς τὸ θέατρον, τηροῦντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραστάσεως τὸ δεύτερον τμῆμα καὶ ὀφείλοντα νὰ ἐπιδεικνύῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὸν ἔλεγχον οἰκονομικὸν ὑπάλληλον. Τὸ δὲ πρῶτον τμῆμα ρίπτεται ἀμέσως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ θεατρώνου φυλασσομένης κάλπης, ἥτις δέον νὰ ᾖ ἐσφραγισμένη παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς φορολογίας οἰκον. ὑπαλλήλου, ὥστε νὰ ᾖ ἀδύνατον τὸ ἄνοιγμα αὐτῆς ἄνευ παραβιάσεως τῆς σφραγῖδος. Τὸ περιεχόμενον τῆς κάλπης ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιβλέψεως τῆς φορολογίας ὑπαλλήλων κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Τὸ τέλος εἰσπράττεται δι' εἰδικῆς ἐπισφραγίσεως τοῦ δευτέρου τμήματος ἑκάστου εἰσιτηρίου ἢ δι' ἐπικολλήσεως ἐπ' αὐτοῦ εἰδικοῦ ἐντύμου, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος κανονισθησόμενα.

4. Τὸ δι' εἰδικῆς ἐπισφραγίσεως ἐπιτεθὲν ἔμβλημα ἢ τὸ ἐπικολληθὲν εἰδικὸν ἔντυμον ἀκυροῦται πρὸ τῆς ἐκ τοῦ στελέχους ἀποκοπῆς καὶ τῆς πωλήσεως τοῦ εἰσιτηρίου ὑπὸ τοῦ θεατρώνου διὰ διατρήτεως, γιγνομένης διὰ σημάντρου, φέροντος τὴν χρονολογίαν τῆς πωλήσεως ἢ δι' ἐ-ιθέσεως σφραγῖδος ἐνδεικνυούσης τὴν αὐτὴν χρονολογίαν. Ἡ χρονολογία ἐπιτίθεται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γραμμήν, καὶ διὰ στοιχείων ὕψους οὐχὶ μικροτέρου τῶν ἓξ, οὔτε μεγαλειτέρου τῶν ὀκτὼ χιλιοστῶν.

5. Πᾶς θεατρώνης ὀφείλει νὰ τηρῇ ἡμερολόγιον καταγραφῆς τῶν ἡμερησίως διατιθεμένων εἰσιτηρίων, νὰ τηρῇ δὲ καὶ πᾶσαν ἄλλην διὰ Β. διατάγματος ἐπιβληθησομένην διατύπωσιν ἢ ὑποχρέωσιν πρὸς ἔλεγχον τῆς φορολογίας.

6. Διὰ Βασ. διαταγμάτων δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶς γενόμενος δεκτὸς ἐν δημοσίῳ θεάματι χωρὶς νὰ τηρηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, τιμωρεῖται καθὼς καὶ ὁ θεατρώνης τοῦ δημοσίου θεάματος, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ παράβασις, διὰ προστίμου δραχ. 50 δι' ἑκάστην παράβασιν, δυναμένου ν' ἀνέλθῃ μέχρι δραχ. 100, ὡς πρὸς τὸν θεατρώνην ὑποβαλλόμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀφειλομένου τέλους.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ προστίμου τιμωρεῖται ὁ θεατρώνης ὁ παραβαίνων τὰς περὶ τῆς φορολογίας ταύτης λοιπὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἢ Β. διατάγματος.

3. Ὅσακις διετέθησαν εἰσιτήρια ἄνευ ἐμβλήματος ἢ ἄνευ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύμου ἢ ἀτάκτως ἀκυρωθέντα ἐπιβάλλονται τόσα πρόστιμα, ὅσα εἶνε τὰ ἐν λόγῳ εἰσιτήρια.

4. Τὸ ἥμισυ τῶν προστίμων τούτων ἀποδίδεται μετὰ τὴν εἴσπραξιν εἰς τοὺς καταμηνυτὰς τῆς παραβάσεως, ἰδιώτας ἢ δημοσίους ὑπαλλήλους.

5. Αἱ ἐν λόγῳ παραβάσεις χαρακτηριζόμεναι ὡς πταίσματα, καταδιώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος, αἱ δὲ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ πταισματοδικείου, ἀποφαινομένου συγχρόνως καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεως τοῦ προστίμου.

6. Ἐν ὑποτροπῇ, ἢ ἐάν τις κατεδικάσθη τρὶς κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου τούτου, ἡ παράβασις χαρακτηρίζεται ὡς πλημμέλημα καὶ τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρι 15 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου, δυναμένου διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του νὰ ἀπαγορεύσῃ καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ δημοσίου θεάματος ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸν μῆνα, ἀποφαινομένου δὲ καὶ περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεως τοῦ προστίμου.

7. Ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς καταδιώξεως, ὁ οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἢ ὁ οἰκονομικὸς Ἔφορος δύναται ἐν περιπτώσει αὐτοφώρου παραβάσεως, νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ δημοσίου θεάματος.

8. Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω § 6 ποιναὶ ἐπιβάλλονται πάντοτε εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τοὺς ὑποπεσόντας, εἴτε ὡς αὐτουργοὺς, εἴτε ὡς συνεργοὺς, εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω § 1 προβλεπομένην πρᾶξιν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ θεατρώνου, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τὸν Γενικὸν Οἰκονομικὸν Ἐπιθεωρητήν, ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἐπὶ ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, μὴ βραχυτέραν τοῦ μηνός, κατ' ἀποκοπὴν εἰσπράξεως τοῦ τέλους δημοσίων θεαμάτων, ἐκτελουμένων ἐντὸς κεκλεισμένων χώρων ἐπὶ διατετιμημένῃ εἰσόδῳ.

2. Ὁ ὀφειλόμενος κατ' ἀποκοπὴν φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων καὶ τῆς διατιμήσεως τῶν εἰσιτηρίων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν ἐν ἄρθροις 1—4 ἀνωτέρω ὁριζομένων φορολογικῶν ὅρων καὶ κανόνων, πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παραστάσεων ἐκπιπτομένου δὲ μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ οὕτως ὑπολογιζομένου φόρου. Ἐπὶ κινηματογράφων ἡ ἔκπτωσις δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἀνωτέρα μέχρι 50 ο/ο. Τὸ ποσοστὸν τῆς ἐκπτώσεως ὁρίζεται διὰ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδομένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου ἢ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

3. Ὁ οὕτως ὁριζόμενος φόρος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν θεατρώνην καὶ εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ προκαταβολικῶς, ἐν συνόλῳ ἢ τμηματικῶς, δι' ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς.

4. Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ὀφειλομένου κατ' ἀποκοπὴν φόρου γίνεται διὰ πρωτοκόλλου συντασσομένου παρὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ὁριζομένων ἀρχῶν καὶ ὑποκειμένων εἰς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζομένην προσφυγὴν καὶ ἀναθεώρησιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

5. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρόνου τῆς κατ' ἀποκοπὴν εἰσπράξεως τοῦ φόρου, ὁ θεατρώνης δὲν δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν θέσεων, οὐδὲ νὰ μεταβάλῃ τὴν διατίμησιν τῶν εἰσιτηρίων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐγένετο ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ φόρου τούτου, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ἥτις παρέχεται, ἀφοῦ συνυπολογισθῇ εἰς τὸν κατ' ἀποκοπὴν καταβλητέον φόρον πᾶσα ἐπὶ πλέον διαφορά, προκύπτουσα ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν ἐποπτείαν τῶν δημοσίων θεαμάτων, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου καὶ τὴν καταστολὴν τῶν παραβάσεων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ εἴσπραξις δὲν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 κατ' ἀποκοπὴν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ προσλαμβάνῃ, κατὰ τὸν χρόνον τῆς λειτουργίας ἑκάστου δημοσίου θεάματος, προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἔκτακτον καὶ προσωρινὸν προσωπικὸν, ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ἄχρι δραχμῶν ὀκτὼ προσλαμβανόμενον ἐκ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου. Δι' ἕκαστον θέατρον ἢ κινηματογράφον δὲν δύναται νὰ προσληφθῶσι πλείονες τῶν δύο· τὸ προσωπικὸν τοῦτο δίδει ὅρκον ὑπηρεσίας δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιβάλλεται πρόσθετον τέλος λεπτῶν πέντε κατὰ εἰσιτήριον δημοσίου θεάματος ἀξίας λεπτῶν πεντήκοντα τοὐλάχιστον. Τὸ ἐκ τοῦ προσθέτου τούτου τέλους ἔσοδον διατίθεται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ ὑπὲρ τοῦ συσταθησομένου ταμείου συντάξεων πρὸς περίθαλψιν πασχόντων ἢ ἀνικάνων πρὸς ἐργασίαν ἠθοποιῶν καὶ ἐν γένει τῶν τὰ δημόσια θεάματα ὑπηρετούντων. Τὸ πρόσθετον τέλος συνεισπράττεται μετὰ τοῦ κυρίου καὶ ἀποδίδεται κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Β. διαταγμάτων τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλον τὸ Κράτος συγχρόνως, ἢ καθ' ὡρισμένας περιφερείας αὐτοῦ, ὁ παρὼν νόμος, εἰς τρόπον ὥστε ἡ κατὰ περιφερείας ἔναρξις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ νὰ συμπίπτῃ πρὸς τὴν λῆξιν τῶν ὑφισταμένων ἐνοικιάσεων τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων.

2. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου ὑφιστάμεναι ἐνοικιάσεις αὗται δύνανται νὰ διαλυθῶσι, καὶ πρὸ τῆς λήξεως αὐτῶν, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανομένην τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ μετὰ προηγουμένην καταφατικὴν γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀμέσων καὶ Ἐμμέσων φόρων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς δέον νὰ καθορίζηται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καταβλητέου εἰς τὸ Δημόσιον ἐνοικίου διὰ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ ἐνοικίου ἐκπτώσεως λόγῳ τῆς προώρου λύσεως τῆς ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρον 13.

Προκειμένου περὶ συναυλιῶν, παραστάσεων ἢ χορῶν, διδομένων ὑπὸ νομίμως ὑφισταμένων καὶ ἀνεγνωρισμένων φιλανθρωπικῶν, ἱδρυμάτων, σωματείων καὶ συλλόγων, ἐπιτρέπεται ὅπως τῇ αἰτήσει τούτων, τὸ εἰσπρακτέον ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τέλος, καταβάλληται ὑπὸ τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως κλπ., ὑπολογιζομένου τοῦ καταβλητέου τέλους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατεθέντων εἰσιτηρίων, τῆς διατιμήσεως αὐτῶν καὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων, ἐξευρισκομένων ἐκ τῶν βιβλίων τῶν σωματείων, συλλόγων κλπ.

Ἄρθρον 14.

Ἀπαλλαγὴ τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐπιβαλλομένης φορολογίας παρέχεται ἀποφάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, μόνον εἰς τὰς συναυλίας, παραστάσεις καὶ χοροὺς τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὠδείου καὶ τῶν νομίμως ἀνεγνωρισμένων Μουσικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου, τὰς διδομένας μόνον ἐντὸς τοῦ καταστήματος τῶν καθιδρυμάτων τούτων, καὶ εἰς ἐπιστημονικὰς διαλέξεις γιγνομένας ὑπ' ἀνεγνωρισμένων σωματείων ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2037 τῆς 11 Ἀπριλίου 1917 διατάγματος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως. Αἱ δὲ λοιπαὶ διατάξεις καταργηθήσονται, καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἢ κατὰ

περιφερείας, διὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος νόμου ἐκδοθησομένων Β. διαταγμάτων.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγρόπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς:
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

---

(4)

Περὶ φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν δηλώσεων μεγάλων ζώων χρήσεως 1917 καὶ 1918 καὶ ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστῶν φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων τινῶν φόρων χρήσεως 1917, ὡς καὶ διαρρυθμίσεως φορολογικῶν τινων νόμων.

Νόμος 1238

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α.) Φορολογία τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν. Παράτασις προθεσμιῶν δηλώσεων μεγάλων ζώων κλπ.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1918 καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμόζεται ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ ἡ κατὰ τὸν ΔΔΗ' (4038) τῆς 31 Ἰανουαρίου 1912 προσωρινὴ φορολογία τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν.

Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι καθορίζεσθαι δι' ἑκάστην φορολογικὴν περίοδον:

1) Ὁ χρόνος τῆς ὑπὸ τῶν φορολογουμένων ἐπιδόσεως τῶν ἐμπροθέσμων καὶ ἐκπροθέσμων δηλώσεων ἀροτριώντων κτηνῶν, τὸ περιεχόμενον καὶ ὁ τύπος αὐτῶν ὡς καὶ τοῦ βιβλίου μεταγραφῆς τῶν δηλώσεων, αἱ Ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι οἵτινες θὰ δέχωνται τὰς δηλώσεις, τὰ τῆς ἐκθέσεως ἀντιγράφων τῶν βιβλίων μεταγραφῆς τῶν δηλώσεων καὶ τὰ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν γένει τῶν διαφόρων ἀρχῶν.

2) Αἱ προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἐπιδίδωνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ ΓΩΛΑ' νόμου τοῦ 1911 καταγγελίαι, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς τοῦ δημοτίου καὶ δημοτικοῦ φόρου τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν, κατόχων, ἐπικαρπωτῶν ἢ ἐνοικιαστῶν ἀγροτικῶν κτημάτων (τσιφλικίων) ὀφειλομένου φόρου καὶ πᾶσα ἐν γένει ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ ἄρθρα 14 §§ α' καὶ β' τοῦ, ΓΩΛΑ' (3831) νόμου τοῦ 1911 καὶ 2 §§ α' καὶ β' τοῦ νόμου ΔΔΗ' (4038) τοῦ 1912 ἅμα τῇ δηλώσει προκατακβολὴ καταργεῖται.

Ἐπιτρέπεται ὅμως ἐπὶ τῇ, ἅμα τῇ δηλώσει, προκαταβολῇ ὁλοκλήρου τοῦ τε δημοσίου καὶ δημοτικοῦ φόρου, ἔκπτωσις ὁριζομένη εἰς 10 ο/ο ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος ὡς καὶ πᾶς ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 300 ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ παράλειψιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Β. διαταγμάτων ἀνατεθησομένων αὐτοῖς καθηκόντων.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—3 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν καὶ ἀτμοκινήτων ἀρότρων, ὧν ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἀροτρίασιν διὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ 1918 ἔτους.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προθεσμία πρὸς ἐπίδοσιν ἐμπροθέσμων δηλώσεων τῶν μεγάλων ζώων ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ διὰ τὰς χρήσεις 1917 καὶ 1918 παρατείνεται μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1918, ἀπὸ τῆς πρώτης δὲ Μαΐου μέχρι τέλους Ἰουνίου ἰδίου ἔτους ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις μηνύσεως κατὰ τῶν μὴ δηλωσάντων τὰ μεγάλα ζῷα των διὰ τὰς ἄνω χρήσεις.

Αἱ τυχὸν ἐπιδοθεῖσαι καταγγελίαι εἶνε ἔγκυροι ὡς πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἤθελον δηλώσει ἐμπροθέσμως ἢ ἐμπροθέσμως τὰ μεγάλα ζῷα των διὰ τὰς ἀνωτέρω χρήσεις ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, ἡ δὲ παραγραφὴ των ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῇ ἄνω παραγράφῳ ὁρισθεισῶν πρὸς ἐπίδοσιν τῶν καταγγελιῶν προθεσμιῶν.

Ἐπίσης εἶνε ἔγκυροι καὶ αἱ πρὸ τῆς συζητήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιδοθεισῶν καταγγελιῶν, ἐπιδοθεῖσαι ἐμπρόθεσμοι δηλώσεις, τῶν κατακβληθέντων προσθέτων φόρων μὴ ἐπιστρεφομένων.

Αἱ κατόπιν καταγγελιῶν ἐπὶ παραλείψει δηλώσεως τῶν μεγάλων ζώων τοῦ 1917 ἐκδοθεῖσαι τυχὸν καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις δὲν ἐκτελοῦνται μόνον ὡς πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἐπιδώσει ἐμπροθέσμους ἢ ἐκπροθέσμους δηλώσεις ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὁριζομένων προθεσμιῶν, ἐπιστρέφεται δὲ εἰς τοὺς κατακβάλοντας ἐξ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. διαταγμάτων παρατείνωνται αἱ πρὸς δήλωσιν τῶν μεγάλων ζώων τῶν ἄνω χρήσεων καὶ ἀροτριώντων κτηνῶν τῆς χρήσεως 1917 προθεσμίαι ὡς καὶ αἱ πρὸς ἐπίδοσιν μηνύσεων κατὰ τῶν παραλειψάντων τὴν δήλωσιν κατόχων αὐτῶν τοιαῦται.

Β') Ἀπαλλαγαὶ ἐνοικίων φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων φόρων χρήσεως 1917 ὡς καὶ φόρου κτηματικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου δεκάτης τῆς χρήσεως 1917 ἀπαλλάσσονται ἀναλόγου ἐνοικίου τοῦ φόρου τούτου ἐφ' ὅσον συνεπείᾳ αἰτήσεώς των ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ὑπέστησαν ζημίας ἐκ τῆς ὅλης ἐνοικιάσεως.

1) Διότι δὲν ἐπετράπη αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐμπολέμων ἡ ἐγκατάστασις εἰς τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρότυδιν καὶ ἡ ἄσκησις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν δικαιωμάτων των.

2) Διότι λόγῳ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων οἱ φορολογούμενοι ἐγκατέλιπον τὰς κατοικίας των μὴ ἐπιτραπείσης αὐτοῖς τῆς συλλογῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν καρπῶν.

3) Λόγῳ γενομένων τυχὸν ἐν Ἠπείρῳ, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἰταλικῶν Ἀρχῶν καὶ πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἡμετέρων, διαρπαγῶν τῶν προϊόντων τῶν φορολογουμένων πρὸ τοῦ δεκατισμοῦ αὐτῶν ἢ τῶν ὑπὸ τῶν δεκατιστῶν ἀποθηκευμένων καὶ ἐκ φόρου δεκάτης προερχομένων τοιούτων· καὶ

4) Λόγῳ τῆς ἐκ πυρκαϊᾶς πρὸ τοῦ δεκατισμοῦ καταστροφῆς τῶν προϊόντων.

Η αὐτὴ ἀπαλλαγὴ χωρεῖ καὶ διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ βρου δεκάτης χρήσεως 1917 ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐφ' ὅσον θελε βεβαιωθῇ ὅτι πρὸ καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τελειτικῆς δημοπρασίας τῆς ἐνοικιάσεως τῆς δεκάτης ἐδόθη τοῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων Ἀρχῶν διαβεβαίωσις εἰσπράξεως όρου δεκάτης καὶ ἐπὶ προϊόντων μὴ ὑποκειμένων εἰς ταύτην.

Ἄρθρον 6.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται ἀνάλογου ποσοῦ τοῦ ὀφειλομέ ἐνοικίου οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου δεκάτης τῆς χρήσεως 117 ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι, λόγῳ τῆς μετὰ τὰς δηπρασίας τῆς ἐνοικιάσεως τῆς δεκάτης διατιμήσεως τῶν μητριακῶν προϊόντων εἰς τιμὰς μικροτέρας τῆς κατὰ τὸν όνον τῶν δημοπρασιῶν ἰσχυούσης διατιμήσεως ἢ ἐν γένει ς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μέσης τιμῆς αὐτῶν, ἐπῆλθεν τοῖς ζημία ἐκ τῆς ὅλης ἐνοικιάσεως.

Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ λόγῳ ταύτης χορηγηθηιένη ἄφεσις χρέους νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)6 τοῦ ὅλου ἐνοιυ.

Ἄρθρον 7.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ κτηματικοῦ φόρου οἱ ἐν ταῖς Νέαις ραις φορολογούμενοι δι' ὅσα κτήματα ἤθελον βεβαιωθῇ τῇ βάσει αἰτήσεών των ὑποβαλλομένων εἰς τὸν ἁρμόδιον κονομικὸν Ἔφορον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου υς, ὅτι λόγῳ τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων κατεστράφη ἢ ἐγκατελείφθησαν ἀκατοίκητα ἢ ἀκαλλιέργητα ἢ άβησαν σημαντικῶς.

Ἄρθρον 8.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος οἱ καιροι τραυματίαι πολέμου οἱ ἀσκοῦντες τὸ ἐπιτήδευμα ὧν εἰς περίπτερα παραχωρούμενα αὐτοῖς ὑπὸ τῆς οἰας Ἐπιτροπῆς τῆς Περιθάλψεως.

Η κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπαλλαγὴ ἀνατρέμέχρι τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἕκαστος ἐπελήφθη τῆς ἀσκης ἐπιτηδεύματος ἐν τοιούτοις περιπτέροις, ἐπιστρεφομέαὐτοῖς τοῦ τυχὸν καταβληθέντος φόρου.

Ἄρθρον 9.

Ἐν τῷ Παλαιῷ καὶ Νέῳ Βασιλείῳ ἐνοικιασταὶ τῶν φόρων χρήσεως 1917 δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἐφ' ὅσον συνενοιοντκι μετὰ τῶν δημοσίων 1) ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων, 2) τῶν δημοσίων θεαμάτων καὶ 3) ἐπὶ τῆς ῥητίνης ἐπιτρέπε' ἀπαλλάσσωνται ἀνάλογου ποσοῦ ἐκ τῶν ἐνοικίων, ἐὰν ἐφ' ὅτον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ὡς ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἢ ἐλλείψεως συγκοινωνίας ἢ τέλος τῶν ληφθέντων λόγῳ περιστάσεων ὑπὸ τοῦ Κράτους διαφόρων ἀπαγορευτιμέτρων ἢ προκειμένου περὶ ῥητίνης καὶ λόγῳ πυρᾶς περιωρίσθη ἡ εἴσπραξις τῶν δικαιωμάτων των καὶ λθεν αὐτοῖς ζημία ἐκ τῆς ὅλης ἐνοικιάσεως.

Οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ ταῦτα χορηγηθηἄφεσις χρέους νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)8 τοῦ ἐτησίου ἐνοιπλὴν τοῦ φόρου τῶν σφαζομένων ζώων δι' ὃν δύναται χορηγηθῇ τοιαύτη μέχρις 1)6 τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου.

κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ν' ἀπαλλαγῇ καὶ ὁ καστὴς τοῦ φόρου τῶν δημοσίων θεαμάτων τῆς χρήσεως τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης μέχρι τοῦ ἀναλογοῦντος ίου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατ' Αὔγουστον τοῦ 1917 ρείσης μεγάλης πυρκαϊᾶς ἐν Θεσσαλονίκῃ μέχρι τέλους ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου τούτου.

πίσης δύνανται ν' ἀπαλλαγῶσιν ἀναλόγου ἐνοικίου ἐκ χρήσεως 1917 ἡ ἐν Ἠπείρῳ ἐνοικιασταὶ ἰχθυοτροφείων ἐφόσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι, λόγῳ πλημμυρῶν τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου καὶ ἐφόσον αὗται μετέβαλον τὴν κοίτην του εἰς τρόπον ὥστε ἐξ ἐπιχώσεως ἢ ἄλλως πως νὰ κατέστη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀδύνατος ἡ συνήθης ἐκμετάλλευσις τοῦ ἰχθυοτροφείου, ὑπέστησαν ζημίαν.

Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται ἀνάλογου ἐνοικίου χρήσεως 1917 καὶ 1918, οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐν Ἰτέᾳ ἰχθυοτροφείων ἐφόσον ἤθελε βεβαιωθῇ ὅτι ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐργασιῶν τῶν συμμάχων ἐπῆλθε βλάβη αὐτοῖς.

Ἄρθρον 10.

Οἱ κύριοι ἢ κάτοχοι μεγάλων ζώων ἐπιταχθέντων διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας, ἀπαλλάσσονται ἐπίσης ἐπὶ τῇ αἰτήσει των ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ 1918 τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένου ἐπ' αὐτῶν δημοσίου καὶ δημοτικοῦ φόρου, τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐνηργήθη ἡ ἐπίταξις, ἐπιστρέφονται δ' αὐτοῖς οἱ τυχὸν καταβληθέντες πρὸ τῆς ἐπιτάξεως φόροι, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστροφὴ ἤθελε ζητηθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπιτάξεως ἢ ἀπὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 10 καὶ 12 τοῦ νόμου 842 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεων ἢ ἀναφορῶν ἀρχῶν ὑποβεβλημένων ἢ ὑποβληθησομένων ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπιβεβλημένου φόρου ἀροτριώντων κτηνῶν τῆς χρήσεως 1917 καὶ οἱ φορολογούμενοι ὧν ἡ παραγωγὴ κατεστράφη ἢ ἐβλάβη ἐκ θεομηνίας ἢ πυρκαϊᾶς κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1917.

Ἄρθρον 12.

Οἱ δικαιούμενοι κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 5, 6 καὶ 9 ἀπαλλαγῶν ὀφείλουσι νὰ ἐγχειρίσωσι περὶ τούτου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, αἰτήσεις εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἀποκλειομένης πάσης εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγῆς αὐτῶν. Οἱ τυχὸν ὑποβάλλοντες τοιαύτας αἰτήσεις δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν νέων.

Τὰ ἄρθρα 6-9 τοῦ νόμου 842 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917 «περὶ ἀπαλλαγῶν ἐνοικιαστῶν φόρων καὶ προτόδων χρήσεων 1915 καὶ 1916 κ.λ.π.» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα 5, 6 καὶ 9 ἀπαλλαγῶν.

Γ) Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 13.

Αἱ διὰ τοῦ νόμου τούτου ὁριζόμεναι ἀπαλλαγαὶ ἐν γένει ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς καταβάλλοντας τὴν ὀφειλήν των, ἐπιστρεφομένου αὐτοῖς τοῦ ἐπὶ πλέον πληρωθέντος, παρὰ τοῦ Δημοσίου μέν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐπιστροφῆς δημοσίου φόρου ἢ προσόδου, παρὰ τῶν δήμων δὲ ἢ κοινοτήτων, εἰς οὓς διαβιβάζεται ἀπόσπασμα τῆς ἀπαλλακτικῆς ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δημοτικῶν τοιούτων, πλὴν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων τῶν Δήμων Ἀθηναίων καὶ Λαυρεωτικῆς, ὅστις ἐπιστρέφεται, ἐφ' ὅσον συντρέχει περὶ τούτου περίπτωσις, ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκπιπτόμενος ἐκ τῆς κατὰ τὸν νόμον ,ΒΧΟΓ' τοῦ 1903 κατανεμηθησομένης τοῖς Δήμοις εἰσφορᾶς τῆς χρήσεως 1917.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ,ΓΧΛΒ' (3632) τῆς 16 Μαρτίου 1910 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ μεταγραφῆς προσθηκῶν τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος, τῶν ἀποσταλέντων αὐτῷ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν Συμβολαιογράφων πινάκων καὶ ἰδίων αὐτοῦ πληροφοριῶν συντάσσει κατὰ Δῆμον ἢ Κοινότητα καὶ κατὰ χωρίον τὸν φορολογικὸν κατάλογον. Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιλαμβάνονται κατὰ πρῶτον καὶ οἱ ἐμπροθέσμως δηλώσαντες.

Ἀπόσπασμα τοῦ καταλόγου τούτου κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας εἰς τοὺς ἐγγραφέντας ὡς ἐλλιπῶς ἢ μηδόλως δηλώσαντας. Ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου, ἐν ᾧ κεῖνται αἱ βοσκαί, ὁ δὲ Δήμαρχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ σχετικοῦ ἐπιδοτηρίου εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἀποσπάσματος, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν φορολογούμενον νὰ ἐγχειρίσῃ μὲν ἐκπρόθεσμον δήλωσιν, διὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου, ὅπερ ἀποδέχεται, μετὰ βεβαιώσεως τοῦ Ταμίου ἢ εἰσπράκτορος ὅτι κατεβλήθη τὸ ἥμισυ τοῦ ἁπλοῦ φόρου, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ προσεπιβαλλομένου προσθέτου, ὅστις ὁρίζεται ἴσος μὲ τὸ τέταρτον τοῦ ἁπλοῦ, νὰ ἐπιδώσῃ δὲ ἔνστασιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου κοινοποιουμένην ἀπαραιτήτως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον διὰ τὸ τυχὸν ὑπ' αὐτοῦ ἀμφισβητούμενον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ποσόν. Τὸ ἐπιδοτήριον τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται ἐπίσης ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Τὰ δὲ δικαιώματα τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος δι' ἑκάστην κοινοποίησιν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζονται εἰς λεπτὰ 50, ἄνευ ἄλλης ἀποζημιώσεως λόγῳ ἐξόδων πορείας διὰ τὰς κοινοποιήσεις τῶν ἀποσπασμάτων».

Ἄρθρον 15.

Καταργοῦνται τὰ τρία πρῶτα ἐδάφια τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου ΓΧΛΒ' (3632) τοῦ 1910, τὸ δὲ τελευταῖον ἐδάφιον αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἐκδικάζει ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ ὅπου δὲν ἐδρεύει τοιοῦτος ἐκ τῆς Διοικητικῆς ἢ τῆς ὑπ' αὐτῆς ὁρισθείσης ἐπιτοπίας ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖνται αἱ βοσκαὶ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ ἐξ ἑνὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβούλου τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἔνθα ἐδρεύει ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος ὁριζομένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συμβουλίου. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἧς προεδρεύει ὁ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, εἰσηγητὴς δ' ἄνευ ψήφου εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος, συνερχομένη προσκλήσει τοῦ Ἐφόρου ἐν τῷ καταστήματι τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, ἀποφαίνεται ἐγγράφως καὶ ἡτιολογημένως κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναθεωροῦνται οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι καὶ κηρύσσονται ὁριστικοὶ καὶ ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν ᾗ περιπτώσει οὐδεμία ἐπεδόθη ἔνστασις οἱ κατάλογοι κηρύσσονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.»

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΥΘ' (3409) τῆς 8 Δεκεμβρίου 1909 «περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν» ἀντικαθίσταται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1918 ὡς ἑξῆς·

«1) Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος ὁρίζεται σὺν τῷ κατὰ τὸν ΨΙΓ' τοῦ 1878 νόμον, ποσοστῷ ὁδοποιΐας ὑποχρεωτικῶς εἰς εἶδος εἰς 8 ο)ο ἐπὶ τοῦ παραγομένου ποσοῦ, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν εἰς λεπτὰ 4 κατ' ὀκᾶν.

2) Εἰσπράττεται ὅμως εἰς χρῆμα ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος ὁριζόμενος εἰς 8 ο)ο τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ παραχθέντος ἐλαίου ἐν ταῖς περιπτώσεσι.

α') ἐκθλίψεως ἐλαίου πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ

β') εἰσπράξεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

3) Ἀλλ' εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τοῦ φορολογουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου ΓΥΘ' ὁ εἰς χρῆμα οὗτος φόρος ὁρίζεται εἰς 10 ο)ο τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ παραχθέντος ἐλαίου.

4) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ὁρίζεται ἐφ' ἅπαξ δι' ἕκαστον φορολ. ἔτος τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως συνταχθείσης κατὰ πλειονοψηφίαν παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς Προέδρου, τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀμέσων Φόρων, Χημικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ Γεωργίας, τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ τῶν Προέδρων τοῦ Κτηματικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐλαιεμπόρων Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται νομίμως τοιαῦτα Σωματεῖα.

5) Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ΓΥΘ' (3409) τοῦ 1909 νόμου, ὅπου ἐφηρμόσθη τοῦτο, εἰσπραττόμενος δημόσιος μόνον φόρος ὁρίζεται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου τοῦ 1918 ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλαίου εἰς χρῆμα εἰς 8 ο)ο τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ κατὰ τριμηνίαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον καθοριζομένης, ἐπὶ δὲ τῶν ἐλαιῶν εἰς λεπτὰ 4 κατ' ὀκᾶν, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς παραγωγῆς αὐτῶν.

6) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε καθορισθῇ ὑπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς ἀγοραία τιμὴ ἐλαίου κατωτέρα τῶν δραχμῶν δύο κατ' ὀκᾶν, τότε ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω 2 καὶ 6 ἐδάφια φόρος ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν περιορίζεται εἰς λεπτὰ 2 1)2 κατ' ὀκᾶν.

7) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι διαρκοῦντος τοῦ παρόντος πολέμου καὶ ἐπὶ ἓν φορολογικὸν ἔτος μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς γενικῆς εἰρήνης».

Ἄρθρον 17.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 968 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ μειώσεως τοῦ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις πλὴν Κρήτης καὶ Σάμου, εἰσπραττομένου φόρου δεκάτης κ,λ.π.» ἐπιβαλλόμενος ἔγγειος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐκ τῆς νήσου Λέσβου ἐξαγομένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ μεταφερομένου ἐντὸς τοῦ Κράτους πυρηνελαίου περιορίζεται εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ. Ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου τὸ πυρηνέλαιον τὸ παραγόμενον ἐξ ἐλαιοπυρήνων εἰσαγομένων εἰς τὴν νῆσον Λέσβον εἴτε ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Διὰ Β. διαταγμάτων θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ἐξακριβῶται τὸ ἐκ τοιούτων ἐλαιοπυρήνων παραγόμενον ποσὸν ἐλαίου.

Ἄρθρον 18.

Παρέχεται προθεσμία πρὸς καταβολὴν τοῦ κτηματικοῦ φόρου τῆς χρήσεως 1917 τῆς νήσου Χίου ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1919.

Ἄρθρον 19.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διαταγμάτων τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Νόμου 968 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1917 ὡς καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κανονισθείσης διαδικασίας.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Β. διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

---

(5)

Περὶ ἀτελείας εἰσαγομένων διὰ γενικωτέρους σκοποὺς εἰδῶν.

Νόμος 1239

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ιϐ' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνικοῦ δασμολογίου» (ἡ τροποποιηθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 836 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1917), ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ πρὸς χρῆσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας εἰσαγόμενα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴδη, ἐν οἷς καταλέγονται καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπ' εὐθείας εἰσαγόμενα φάρμακα καὶ ἐν γένει ὑγειονομικὸν ὑλικὸν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν καὶ συντήρησιν δημοτικῶν ὁδῶν, πλατειῶν καὶ ὑδραγωγείων εἰσαγόμενα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ δήμων ἢ κοινοτήτων εἴδη, καθὼς καὶ τὰ ἀπ' εὐθείας εἰσαγόμενα ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων μηχανήματα, ἐργαλεῖα καὶ ὑλικά, τ' ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων κατασκευὴν ἀερίου ἢ παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως πρὸς χρῆσιν τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἀπαιτουμένης κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ».

Ἄρθρον 2.

Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τοῦ μὲν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β' καὶ γ' τῆς κλάσεως 43 τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου ἀναφερομένου ἐλαίου κοκκοφοινίκων ἐλαττοῦται προσωρινῶς εἰς δρχ. 43.50 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καθ' ἑκατὸν ὀκάδας, τῶν δὲ ἐν κλάσει 47, β', ἀναφερομένων καρύων κοκκοφοινίκων καὶ σπερμάτων ἀραγιδνῶν (ψευδοφιστικίων) καταργεῖται προσωρινῶς. Διὰ Β. διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὁ χρόνος, καθ' ὃν θέλει παύσει ἰσχύουσα προσωρινὴ περὶ τῶν δασμῶν τούτων διάταξις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐκ νέου θέλουσι τεθῇ εἰς ἐνέργειαν οἱ ἐν ταῖς μνησθείσαις κλάσεσι τοῦ δασμολογίου καθωρισμένοι δασμοί.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Μιλτ. Νεγροπόντης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

Περὶ δικαστικῶν ἐποπτῶν Περιθάλψεως,

Νόμος 1241

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως καὶ ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης τοιούτου, ἀνατίθενται ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰ δικαστικὰ καθήκοντα εἰς Πρωτοδίκας ἢ ἐμμίσθους Παρέδρους ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπιτροπῶν περιθάλψεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευομένων, ὡς καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις ἢ Ὑποδιοικήσεσι λειτουργοῦντος γραφείου περιθάλψεως οἰκογενειῶν ἐφέδρων. Ὁ ἀριθμὸς τούτων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν τεσσάρων, προκειμένου περὶ τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, οὐδὲ τοῦ ἑνὸς προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι καὶ εἰς Πρωτοδίκας ἢ ἐμμίσθους παρέδρους ὑπηρετοῦντας ἐν ἑτέρᾳ περιφερείᾳ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τῶν δικαστικῶν τούτων ὑπαλλήλων ἀνήκει καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς ἀνωτέρω ὑπηρεσίαις αὐτῶν παραπτώματα εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικαστικοὺς ὑπαλλήλους παρέχεται ἐπιμίσθιον δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ μῆνα, ἔτι δὲ τὰ κατὰ τὰς περιοδείας αὐτῶν ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, εἰς βάρος εἰδικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως. Ἐφ' ὅσον δὲν πιστοποιηθῇ δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τῶν ἀπεσπασμένων δικαστικῶν ἡ ἐκτέλεσις δεκαπενθημέρου τοὐλάχιστον περιοδείας, διὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1ῳ ἀναφερόμενον σκοπὸν ἐποπτείας τῶν ἐπιτροπῶν περιθάλψεως οἰκογενειῶν ἐφέδρων, δὲν δικαιολογεῖται ἡ παροχὴ τοῦ ἀνωτέρω ἐπιμισθίου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ δικαστικοὶ ἐπόπται περιθάλψεως ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἐπιτροπῶν περιθάλψεως τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἣν ἔχει ὁ Νομάρχης δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1918 Νομοθετικοῦ διατάγματος, τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τοῦ παρὰ ταῖς Νομαρχίαις ἢ Ὑποδιοικήσεσι προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως οἱ αὐτοὶ δικαστικοὶ ἐπόπται, ἀσκοῦν, ἣν καὶ ὁ Τμηματάρχης τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἤθελεν ἀνατεθῇ αὐτῷ διεύθυνσις γραφείου περιθάλψεως οἰκογενειῶν στρατευομένων ἀνδρῶν παρὰ Νομαρχίᾳ ἢ Ὑποδιοικήσει.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως ἢ τοιούτους τῆς Νομαρχίας εἰς οὓς ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως, τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ ἐκτέλεσις ὑπηρεσίας περιθάλψεως οἰκογενειῶν ἐφέδρων ἐκτὸς τῆς ἕδρας των, χορηγεῖται ὡς ἡμερησία ἀποζημίωσις ὁλόκληρος ὁ μισθὸς αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ἀνατίθενται εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀποσπωμένους δικαστὰς ὁρισθήσονται διὰ Β. διατάγματος προκαλουμένου

ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς **Ι. Δ. Τσιριμῶκος**

Ὁ ἐπὶ τῆς Περιθάλψεως Ὑπουργὸς **Σ. Σῖμος**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκας

---

(7)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 241 τοῦ 1916.

Νόμος 1247

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Τὸ ἄρθρον 98 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου ὑπ' ἀριθ. 241 τοῦ 1916 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἁλιείας διορίζεται εἷς ἐπιθεωρητὴς τῶν ἰχθυοτροφείων καὶ τῆς ἁλιείας μὲ μισθὸν καὶ βαθμὸν τμηματάρχου β' τάξεως, πτυχιοῦχος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς ἢ τοῦ Φαρμακευτικοῦ σχολείου, σπουδάσας εἰδικῶς τὴν ἰχθυολογίαν καὶ ἁλιείαν καὶ τὰς ἐφαρμογὰς αὐτῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πτυχιοῦχος τῶν αὐτῶν ἐπιστημῶν διατελέσας ὑπὲρ τὴν τριετίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Τμήματος ἢ τοῦ Ὑδροβιολογικοῦ Σταθμοῦ καὶ παρουσιάζων εἰδικὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ»· τὸ δὲ ἄρθρον 106 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Τμηματάρχης τοῦ τμήματος τῆς ἁλιείας διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ σπουδάσας τὴν ἰχθυολογίαν εἰς τὴν Ἑσπερίαν ἢ ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς καὶ διατελέσας γραμματεὺς α' τάξεως ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἀπριλίου 1918.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περὶ τοῦ τρόπου προσλήψεως ἐκτάκτων γραφέων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, εἰς ἀναπλήρωσιν στρατευομένων ὑπαλλήλων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 21 § 6 τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 853 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Προκήρυξις διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς πρόσληψιν ἐκτάκτων γραφέων εἰς ἀναπλήρωσιν στρατευομένων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προσλήψεώς των καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσληφθησομένων, προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διαγωνισμὸς διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ δύο τοὐλάχιστον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων.

Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ὁρίζεται α') ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, β') ὁ τόπος τῆς διεξαγωγῆς, γ') ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρωτέων ἀμέσως θέσεων καὶ ἡ πρὸ τοῦ διαγωνισμοῦ διήμερος τὸ πολὺ προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων.

Ὑποβλητέα πιστοποιητικά.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ ὀφείλουν πρὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τῆς προκηρύξεως ταχθείσης προθεσμίας νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας αἴτησιν ἐπὶ πεντηκονταλέπτου χαρτοσήμου, ἀναφέροντες τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν καὶ τὴν μέχρι τοῦδε δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἄλλην ἀπασχόλησιν, ἐπισυνάπτουν δ' εἰς αὐτὴν, ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ :

1) Πιστοποιητικὸν ἀρμοδίας ἀρχῆς ὅτι εἶνε ἐγγεγραμμένοι εἰς μητρῷον ἀρρένων δήμου τινὸς τοῦ Κράτους.

2) Ὅμοιον ὅτι δὲν ὑπέχουσι στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, ὄχι ὅμως διὰ λόγους ὑγείας καθιστῶντας αὐτοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ὑπαλλήλου.

3) Τὸ πρωτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον ἀπολυτηρίου γυμνασίου, ἢ πτυχίου δημοσίας ἢ ἰσοτίμου ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ τὸ Πανεπιστημιακὸν εἰσιτήριον ἢ δίπλωμα Ἀρσακείου ἢ ἄλλου ὁμοταγοῦς παρθεναγωγείου ἢ ἄλλης ἀνωτέρας ἀναγνωρισμένης σχολῆς θηλέων.

Αἱ θήλεις ὑποψήφιοι ἀπαλλάσσονται τῶν ἄνω διατυπώσεων, πλὴν τῆς περιπτώσεως 3.

Οἱ ὑποψήφιοι καταβάλλουσιν ἀνὰ δραχμὰς 10 ἕκαστος δι' ἀμοιβὴν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ χρήματα κατατίθενται σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὑπάλληλον, ὅστις παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, μεριμνῶντα περὶ τῆς εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διανομῆς αὐτῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9.

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 3.

Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται ἐνώπιον ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀπὸ βαθμοῦ γραμματέως α' τάξεως, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα Πανεπιστημίου καὶ ἄνω, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἀναπληρωματικὰ μέλη διορίζονται ἰσόβαθμοι ἐπίσης ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ, ἐπὶ ἰσοβάθμων, ὁ ἀρχαιότερος.

Παρὰ τῇ ἐξεταστικῇ ταύτῃ ἐπιτροπῇ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἷς τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου ὡς γραμματεύς.

Ἀποδοχὴ καὶ ἀποκλεισμὸς ὑποψηφίων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπή, μετὰ τὸν διορισμὸν αὐτῆς καὶ ἄνευ ἑτέρας προσκλήσεως, συνέρχεται εἰς τὸν ὁρισθέντα διὰ τῆς προκηρύξεως τόπον καὶ κατὰ τὸν ταχθέντα χρόνον ἐνάρξεως

τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἐξελέγχουσα τὰ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ὑποβληθέντα ἔγγραφα, ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν καὶ κανονίζει ἐν γένει τὰς λεπτομερείας τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, δημοσιεύουσα τὴν περὶ τῶν γενομένων δεκτῶν ἀπόφασίν της διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ταὐτοχρόνως προσκαλοῦνται οἱ γενόμενοι δεκτοὶ ὑποψήφιοι νὰ προσέλθωσιν εἰς ὡρισμένην ὥραν τῆς ἑπομένης, εἰ δυνατόν, ἡμέρας πρὸς ἐξέτασιν.

Λόγοι ἀποκλεισμοῦ ὑποψηφίου εἶνε, ἐκτὸς τῆς ἐλλείψεως τινος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἀπαιτουμένων πιστοποιητικῶν, καὶ ἡ διαγωγὴ τοῦ ὑποψηφίου κατὰ τὸ παρελθόν, ἰδίᾳ δὲ εἰς ἰδιωτικὴν ἢ δημοσίαν ὑπηρεσίαν τοιαύτη, ὥστε, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.

Πρὸς σχηματισμὸν τῆς κρίσεως ταύτης δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ὑποψηφίου ἢ ἄλλοθεν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας ἢ πιστοποιητικά.

Ἐξεταστέα μαθήματα, τρόπος ἐξετάσεως καὶ βαθμολογία.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται μόνον εἰς τὴν ἔκθεσιν ἰδεῶν ἐπὶ θέματος διδομένου αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως δὲ ταύτης κρίνεται καὶ ἡ γραμματικὴ καὶ συντακτικὴ ὀρθότης, ἡ κρίσις τοῦ ὑποψηφίου, ἡ καλλιγραφία, ἡ σαφήνεια καὶ τὸ ὕφος τῆς διατυπώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ὁ διαγωνισμὸς γίνεται ἐγγράφως.

Οἱ διαγωνιζόμενοι γράφουσιν ἐπὶ χάρτου τὸν ὁποῖον χορηγεῖ αὐτοῖς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ὁ ὁποῖος φέρει ἐπὶ κεφαλῆς τεμάχιον χάρτου ἀδιαφανοῦς καὶ βρεγμένον εἰς τὰ ἄκρα διὰ κολλητικῆς οὐσίας. Εὐθὺς ὡς περατώσῃ ἕκαστος τῶν διαγωνιζομένων τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος, γράφει εὐκρινῶς καὶ ὁλογράφως τὸ ὄνομά του ὑπὸ τὸ τεμάχιον τοῦ ἀδιαφανοῦς χάρτου, οὗτινος ἐπικολλᾷ κατόπιν τὰς ἐλευθέρας πλευράς.

Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται ν' ἀποκλείσῃ τοῦ διαγωνισμοῦ τοὺς ὑποψηφίους ἐκείνους, εἰς τὰ γραπτὰ τῶν ὁποίων ἤθελον σημειωθῇ συνθηματικὰ σημεῖα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἡ ἀναγνώρισις τοῦ γράψαντος.

Τὰ παραδιδόμενα ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων γραπτὰ μονογραφοῦνται ὑπὸ τῶν παρόντων μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7.

Πάντα τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς βαθμολογοῦσιν ἰδιαιτέρως ἕκαστος τὰ γραπτὰ τῶν ὑποψηφίων.

Ἡ ἱκανότης κρίνεται διὰ τῶν βαθμῶν 0—10.

Ἄρθρον 8.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοκιμασίας, ἡ ἐπιτροπὴ ἀποσπᾷ ἐκ τῶν γραπτῶν τὰ ἐξ ἀδιαφανοῦς χάρτου τεμάχια καὶ καταρτίζει τοὺς πίνακας ἐπιτυχίας.

Εὑρίσκεται ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν προστιθεμένων καὶ διαιρουμένων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξεταστῶν καὶ ὁ μέσος οὗτος ὅρος ἀποτελεῖ τὸν βαθμὸν τῆς ἐπιτυχίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κατατάσσονται κατὰ σειρὰν εἰς τὸν πίνακα οἱ ἐπιτυχόντες, τοιοῦτοι δὲ θεωροῦνται οἱ λαβόντες βαθμὸν τοὐλάχιστον 6.

Ἐξέτασις.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων κατατεθὲν δι' ἐξέταστρα ποσὸν διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν τριῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀλλὰ μὴ ὑπερβαίνουσα τὸ 1/3 τῆς εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν ἀναλογούσης.

Πίναξ ἐπιτυχίας. Διορισμὸς καὶ ἀπόλυσις.

Ἄρθρον 10.

Ὁ πίναξ ἐπιτυχίας ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας πρὸς κύρωσιν καὶ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ πίνακος ὁ Ὑπουργὸς προβαίνει εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων δι' ἃς προεκηρύχθη ὁ διαγωνισμός. Ὁ πίναξ ἰσχύει ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐπιστράτευσις, προσλαμβανομένων κατὰ σειρὰν τῶν ἐπιτυχόντων πρὸς πλήρωσιν κενουμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιστρατεύσεως θέσεων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 11.

Ἐφ' ὅσον παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας ὑπάρχει ἐν ἰσχύϊ πίναξ ἐπιτυχόντων, καταρτισθεὶς κατόπιν διαγωνισμοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1917 Β. διατάγματος, καὶ δὲν ὑπάρχουσι πρὸς πλήρωσιν κεναὶ θέσεις μονίμων γραφέων, προσλαμβάνονται ἔκτακτοι γραφεῖς ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ πίνακος τούτου, μὴ στερουμένου ὅμως τοῦ δικαιώματος νὰ διορισθῶσιν, ἂν ἔλθῃ ἡ σειρά των, μόνιμοι γραφεῖς, κενουμένης θέσεως μονίμου τοιούτου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ἰσχύος τοῦ πίνακος.

Ἄρθρον 12.

Ἕκαστος τῶν ἐκτάκτων γραφέων διορίζεται εἰς ἀναπλήρωσιν ὡρισμένου στρατευθέντος ὑπαλλήλου, οὗ τὸ ὄνομα ἀναγράφεται ἐν τῇ ὑπουργικῇ πράξει τοῦ διορισμοῦ του, καὶ μετὰ τὴν ἀποστράτευσιν τοῦ ὁποίου ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, πλὴν ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις ἄλλου στρατευθέντος ὑπαλλήλου, διὰ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ διατηρηθῇ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπίσης δύναται ν' ἀπολυθῇ ὁ ἔκτακτος γραφεὺς μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δι' οἱανδήποτε ἀκαταλληλότητα, ἢ διότι παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε θεωρηθῇ περιττὴ ἡ ἐπὶ πλέον διατήρησίς του, ἐπαρκοῦντος τοῦ ὑπάρχοντος προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως ὁ ἀναπληρωθεὶς ὑπάλληλος, δι' οἱονδήποτε λόγον, δὲν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του, οὐδὲν δικαίωμα μονιμότητος κτᾶται ὁ ἀναπληρωτής του, ἀλλ' ἡ θέσις, κενὴ θεωρουμένη, καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἔχοντος δικαίωμα πρὸς τοῦτο ἐκ τοῦ πίνακος τῶν μονίμων γραφέων, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μὴ ὑπάρχοντος δὲ πίνακος, προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεως ταύτης.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Ἐμμ. Ρέπουλης

---

(9)

Περὶ ἱδρύσεως Δ' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἱδρύομεν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐν τῷ Στρατοπέδῳ Τούμπας Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον Δ΄ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια θέλει παραταθῇ ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἀλέξιος Γρίβας

---

(10)

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς 2 παραγράφου τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σωμάτων καὶ Στρατιωτικῶν καταστημάτων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἀντικαθιστῶμεν τὴν 2αν παράγραφον τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σωμάτων τῶν Στρατιωτικῶν Καταστημάτων ἔχουσαν οὕτω· «Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἀπαλλάσσει τούτους τῆς ἐκτελέσεως πάσης ὑπηρεσίας, ἡ δὲ τῆς κρατήσεως πάσης ὑπηρεσίας πλὴν τῶν ἀσκήσεων», διὰ τῆς κάτωθι·

«Ἡ ποινὴ κρατήσεως ὡς καὶ ἡ ποινὴ φυλακίσεως ἡ ἐκτιομένη οἵκοι δὲν ἀπαλλάσσει τούτους οὐδεμιᾶς ὑπηρεσίας οὐδὲ τῶν ἀσκήσεων».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἀλέξιος Γρίβας

---

(11)

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 924 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν Ν. Χωρῶν».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 924 τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1917 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν νέων χωρῶν» καὶ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 917 «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 807 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1916 διατάγματος τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀνωτάτης Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων καὶ Ἐσωτερικοῦ Ἀποικισμοῦ», μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ταῖς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 924 τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1917 «περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν νέων χωρῶν» ὁριζομέναις ποιναῖς·

1) Ἐν Μακεδονίᾳ, Ἠπείρῳ, Λέσβῳ, Λήμνῳ, Θάσῳ, Σαμοθράκῃ, Τενέδῳ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς πόλεως Χίου, πᾶσα δικαιοπραξία ἐν ζωῇ, διὰ τῆς ὁποίας μεταβιβάζεται ἡ κυριότης (ἢ ἡ ἐξουσίασις ἐπὶ δημοσίων γαιῶν) ἢ ἱδρύεται ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτων ἐν γένει, ὡς καὶ πᾶν προκαταρκτικὸν σύμφωνον, ἔχον περιεχόμενον τινὰ τῶν ὡς ἄνω ἀπαγορευομένων συμβάσεων.

2) Ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ πᾶσα μίσθωσις ἢ παραχώρησις τῆς χρήσεως ἀγροτικῶν ἀκινήτων πλέον τῆς πενταετίας.

3) Ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης πᾶσα μίσθωσις ἀστικοῦ ἀκινήτου ὑπερβαίνουσα τὸ ἔτος.

Ἀστικὰ ἀκίνητα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος διατάγματος εἶναι τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς καλλιέργειαν ἢ ἐξυπηρετοῦντα γεωργικὰς ἀνάγκας, ἀστικὰ δὲ πάντα τὰ λοιπά.

Εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὑπάγονται αἱ λόγῳ δημοσίας ὠφελείας ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεις δύνανται νὰ ἀρθῶσιν ἀπολύτως ἢ ὑπὸ τοὺς ἐν ταῖς κατωτέρω ἀποφάσεσι τιθεμένους ἑκάστοτε ὅρους·

1) Ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος (ἢ ἐξουσιάσεως) ἢ ἱδρύσεως ἑτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος·

Α΄) Διὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ, πλὴν τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, ἐν Ἠπείρῳ, Λήμνῳ καὶ Θάσῳ ἀκίνητα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν κτημάτων, καταχωρουμένης εἴς τινα τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, τῶν ἐκδιδομένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ νομοῦ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ἢ, ἐλλείψει τοιούτων, εἴς τινα τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων, δαπάνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Β΄) Διὰ τὰ ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης ἀκίνητα δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου κτημάτων καὶ ἐποικισμοῦ, καταχωρουμένης δαπάνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἴς τινα τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Γ΄) Διὰ τὰ ἐν Λέσβῳ, Σαμοθράκῃ καὶ Τενέδῳ ἀκίνητα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Λέσβου, ἐκδιδομένης μετὰ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅτι τὸ Δημόσιον οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων, καὶ καταχωρουμένης εἴς τινα τῶν ἐν Μυτιλήνῃ ἐκδιδομένων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, δαπάνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Δ΄) Διὰ τὰ ἐν Χίῳ ἀκίνητα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Χίου, ἐκδιδομένης μετὰ βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅτι τὸ Δημόσιον οὐδὲν δικαίωμα κέκτηται ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀκινήτων, καὶ καταχωρουμένης εἴς τινα τῶν ἐν Χίῳ ἐκδιδομένων Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, δαπάνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2) Ἐπὶ μισθώσεως ἢ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἀγροτικῶν ἀκινήτων δι' ὁμοίας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῶν κτημάτων.

3) Ἐπὶ μισθώσεως ὑπὲρ τὸ ἔτος ἀστικῶν κτημάτων, κειμένων ἐν Θεσσαλονίκῃ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀνακληθῇ πᾶσα ἀπόφασις Γενικοῦ Διοικητοῦ, αἴρουσα τινὰ τῶν ὡς ἄνω ὑφισταμένων ἀπαγορεύσεων, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐξετελέσθη.

Τὸ Β. διάταγμα τῆς 2 Νοεμβρίου 1917 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 924 περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων τῶν Ν. χωρῶν» καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1918.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς
Ἐμμ. Ρέπουλης